

מסמך 55

מסמך 55

הספירות של אור וחיים

עידן האור והחיים הינו ההישג האבולוציוני הסופי של עולם של זמן ומרחב. למן התקופה המוקדמת של האדם הפרימיטיבי, עבר עולם מיושב שכזה דרך העידנים הפלנטאריים העוקבים – עידני טרום ובתר הנסיך הפלנטארי, העידן הבתר-אדמי, עידן בתר-בן-הסמכות ועידן בתר-בן-המתת. לאחר מכן מוכן עולם שכזה לפסגת ההישג האבולוציוני, למעמד המבוסס של אור ושל חיים, וזאת הודות לסעד משימותיהם הפלנטאריים העוקבות של המורים הבנים, על התגלויותיהם ההולכות והמתקדמות של אמת אלוהית ושל תבונה קוסמית. במאמצייהם אלו לכונן את העידן הפלנטארי הסופי, לעולם נהנים הבנים המורים מסיוען של כוכבות הערב הזוהרות, ולעיתים מזה של המלכי-צדקים.

עידן זה של אור ושל חיים, אשר מיוסד בידי הבנים המורים עם סיום משימתם הפלנטארית הסופית, ממשיך בעולמות המיושבים עד אין קץ. פעולותיהם השיפוטיות של הבנים הסמכותיים עשויות לחלק כל שלב מתקדם במעמד המבוסס לרצף של תקופות; ואולם, כל הפעולות השיפוטיות מעין אלה הינן טכניות לגמרי, והן אינן משנות כהוא זה את מהלכם של האירועים הפלנטאריים.

הישרדות מתמדת מובטחת אך ורק לאותן פלנטות אשר משיגות קיום במעגלים הראשיים של יקום העל, ואולם, ככל שידיעתנו מגעת, עולמות אלו, אשר מבוססים באור ובחיים, נועדו להתמיד במשך עידני הנצח של כל זמני העתיד.

קיימים שבעה שלבים באופן שבו מתגולל עידן האור והחיים בעולם אבולוציוני, ובהקשר זה ראוי לציין כי עולמותיהם של בני התמותה מותכי-הרוח מתפתחים בהתאם לקווים זהים לאלו של העולמות המשתייכים לסדרת ההיתוך-עם-מכוון. שבעת השלבים הללו של אור וחיים הינם:

1. השלב הראשון, או שלב הפלנטה.
2. השלב השני, או שלב המערכת.
3. השלב השלישי, או שלב הקונסטלציה.
4. השלב הרביעי, או שלב היקום המקומי.
5. השלב החמישי, או שלב המגזר המשני.
6. השלב השישי, או שלב המגזר הראשי.
7. השלב השביעי, או שלב יקום-העל.

בסופו של מסמך זה מתוארים השלבים הללו של התקדמות בהתפתחות כפי שהם מתייחסים לארגון היקום, ואולם, כל עולם יכול להשיג את הערכים הפלנטאריים של כל אחד מן השלבים באופן די בלתי-תלוי בהתפתחותם של עולמות אחרים או של הרמות העל-פלנטאריות של הניהול ביקום.

1. המקדש המורונטי

עצם נוכחותו של מקדש מורונטי בבירה של עולם מיושב מעידה על כניסתה של ספירה שכזו לעידנים המבוססים של אור ושל חיים. בטרם עוזבים הבנים המורים עולם, עם השלמת משימתם הסופית, הם חונכים עידן סופי זה של הישג אבולוציוני; והם עומדים בראש ביום שבו "יורד המקדש

מסמך 55

הקדוש אל פני האדמה". מאורע זה, המסמל את שחר עידן האור והחיים, לעולם זוכה לכבוד הנובע מנוכחותו האישית של בן המתת של פרדיס של הפלנטה, אשר מגיע לחזות ביום הכביר הזה. שם, במקדש זה אשר אין כמותו ליופי, מכריז בן מתת זה של פרדיס על הנסיך הפלנטארי הוותיק כעל הריבון הפלנטארי החדש, והוא מעניק בידי בן לאנונאנדק נאמן זה כוחות חדשים וסמכויות מורחבות בנוגע לעניינים הפלנטאריים. ריבון המערכת נוכח אף הוא ומאשר בדבריו את ההצהרות האלה.

למקדש מורונטי שלושה חלקים: במרכזו מצוי המקום הקדוש של בן המתת של פרדיס. מימין נמצא מושבו של הנסיך הפלנטארי לשעבר, הריבון הפלנטארי הנוכחי; וכאשר הוא נוכח במקדש, בן לאנונאנדק זה נראה לעיני היחידים הרוחניים יותר של העולם. משמאל נמצא מושבו של הראש המכהן של הסופיונים המסופחים לפלנטה.

אף-על-פי שמדובר על המקדשים הפלנטאריים כאילו הם "יורדים מן השמיים", הלכה למעשה לא מועבר כל חומר ממשי שהוא ממטה המערכת. הארכיטקטורה של כל אחד מן המקדשים הללו מתוכננת בזעיר-אנפין בבירת המערכת, ולאחר-מכן מביאים מפקחי הכוח המורונטיים את התוכניות המאושרות האלה אל הפלנטה. כאן הם בונים, יחד עם בקרי המאסטר הפיזיים, את המקדש המורונטי בהתאם למפרטים.

המקדש המורונטי הממוצע עשוי להכיל כשלוש-מאות אלף צופים. מבנים אלו אינם משמשים לפולחן, למשחק או לקבלת תשדורות; הם מוקדשים לטקסים המיוחדים של הפלנטה, טקסים כדוגמת: תקשורת עם ריבון המערכת או עם הגבוהים ביותר, טקסי חיזיון מיוחדים אשר נועדו לגלות את נוכחות האישיות של הוויות רוחניות, וכן – הגות קוסמית דוממת. כאן עורכים בתי הספר של הפילוסופיה הקוסמית את טקסי הסיום שלהם, וכאן גם מקבלים בני התמותה של העולם הכרה פלנטארית בעבור הישגים של שירות חברתי גבוה, וכן בעבור הישגים יוצאי-דופן אחרים.

מקדש מורונטי שכזה אף משמש כמקום ההתכנסות לצפייה בהעתקתם של בני-תמותה חיים לכדי קיום מורונטי. הואיל ומקדש המעבר מורכב מחומר מורונטי, הוא אינו מושמד על-ידי ההדר הרושף של האש המאכלת, אשר משמידה באופן כה מלא את גופם הפיזי של אותם בני-תמותה אשר חווים שם היתוך סופי עם מכוונניהם האלוהיים. בעולם גדול, הבזקי היציאה הללו מתרחשים כמעט ברציפות, וככל שעולה מספר המעברים, כך גם מסופקים מקדשי חיים מורונטיים משניים באזורים שונים של הפלנטה. לפני זמן לא רב שהיתי בעולם בצפון הרחוק אשר פעלו בו עשרים-וחמישה מקדשים מורונטיים.

בעולמות שטרם התבססו – פלנטות נטולות מקדשים מורונטיים – מתרחשים הבזקי ההיתוך הללו פעמים רבות באטמוספירה של הפלנטה, לשם מועלה הגוף הפיזי של המועמד למעבר בידי היצורים האמצעיוניים ובידי הבקרים הפיזיים.

2. מוות והעתקה

המוות הטבעי, הפיזי, אינו בבחינת כורח המציאות בעבור בני התמותה. מרבית ההוויות האבולוציוניות המתקדמות, אזרחי העולמות המתקיימים בעידן הסופי של אור ושל חיים, אינם מתים; הם מועתקים ישירות מן החיים בגוף בשר ודם אל עבר הקיום המורונטי.

חווית ההעתקה הזו מן החיים החומריים אל המצב המורונטי – היתוך של נשמה אלמותית עם המכוון השוכן – עולה בתדירותה ביחס ישר להתקדמותה האבולוציונית של הפלנטה. בתחילה, מגיעים בכל עידן אך ורק בני-תמותה מועטים לרמות העתקה של התקדמות רוחנית, ואולם, עם תחילתם של העידנים העוקבים של הבנים המורים, מתרחשים יותר ויותר היתוכי-מכוון בטרם מסתיימים חייהם המתארכים של בני התמותה המתקדמים הללו; ובשעת משימתם הסופית של הבנים המורים, כרבע מבני התמותה הנשגבים הללו פטורים מן המוות הטבעי.

והלאה מכך, בעידן האור והחיים, חשים היצורים האמצעיוניים או עמיתיהם את המעמד הממשמש ובא של איחוד אפשרי בין הנשמה לבין המכוון, ומצביעים על כך בפני שומרות הגורל, אשר

מסמך 55

בתורן מוסרות את הדברים הללו לקבוצת הסופיונים שבחסותה עשוי בן-תמותה כזה לפעול; או אז, מצווה הריבון הפלנטארי על בן-תמותה שכזה לפרוש מכל חובותיו הפלנטאריות, להיפרד מן העולם אשר ממנו בא, ולהתייצב במקדש הפנימי של הריבון הפלנטארי, ושם להמתין למעבר המורנוטי, להבזק ההעתקה, אשר יישא אותו ממחוזות החומר של האבולוציה אל הרמה המורנוטית של ההתקדמות הקדם-רוחנית.

משהתקבצו בני המשפחה, החברים וחברי קבוצת העבודה של מועמד-היתוך שכזה במקדש המורנוטי, הם מפוזרים מסביב לבמה המרכזית שבה מועמד-ההיתוך נחים ומשוחחים בינתיים בחופשיות עם חבריהם המכונסים. מעגל חוצץ של אישיות שמימיות מאורגן על-מנת להגן על בני התמותה החומריים מפעולתן של האנרגיות המופיעות ברגע של "הבזק החיים", אשר משחרר את המועמד להרקעה מאזיקי הבשר החומרי, ובכך עושה בעבור בן-תמותה האבולוציוני הזה את כל אשר עושה המוות הטבעי בעבור אלו אשר משתחררים כך מן הגוף.

מועמדי היתוך רבים עשויים להתכנס בה-בעת במקדש רחב הידיים. ומה יפה הוא המפגש שבו מתקבצים כך בני-תמותה על-מנת לחזות בהרקעת אהוביהם בלהבות הרוח; ואיזה ניגוד קיים בין כל זה לבין העידנים המוקדמים יותר, שבהם היו בני התמותה מחויבים להפקיד את מתייהם בחיבוקה של האדמה! הסצנות של בכי ויללות אשר אפיינו את העידנים הקודמים של האבולוציה האנושית מתחלפות כעת באושר אקסטאטי ובהתלהבות הנשגבת ביותר, שעה שבני-תמותה יודעי-אל אלו נפרדים לעת עתה לשלום מאהוביהם, בעוד שהאחרונים מנותקים מקשריהם החומריים באמצעות האש הרוחנית של ההוד המכלה ושל ההדר המרקי. בעולמות אשר התבססו באור ובחיים, "לוויות" הינן מאורעות של אושר עילאי, של שביעות-רצון מעמיקה ושל תקווה בל-תנאור.

נשמות בני התמותה המתקדמים הללו הולכות ומתמלאות באמונה, בתקווה ובביטחון. הרוח השורה על אלו המתכנסים מסביב למקדש ההעתקה דומה לזאת אשר שורה בין חברים וקרובים מאושרים המתכנסים בטקס סיום של חבר קבוצתם, או לזאת השורה על אלו המגיעים לחזות באירוע שבו מתכבד אחד מחברים בכבוד רב. והיה זה בהחלט מועיל אילו בני-תמותה מתקדמים-פחות היו רק יכולים ללמוד לראות את המוות הטבעי עם משהו מן השמחה ועליצות-הלבב האלה.

צופים בני-תמותה אינם מסוגלים לראות דבר מחבריהם המועתקים לאחר הבזק ההיתוך. נשמות מועתקות מעין אלה נעות באמצעות היסע של מכוון ישירות אל אולם התחייה של עולם האימון המורנוטי המתאים. פעולות אלה, הנוגעות להעתקתם של בני-אדם חיים לעולם המורנוטי, נתונות לפיקוחה של רב-מלאכית אשר הוצבה בעולם שכזה ביום שבו התייצב לראשונה באור ובחיים.

עם הגעתו של עולם לשלב הרביעי של אור וחיים, יותר ממחצית מבני התמותה עוזבים את הפלנטה באמצעות העתקה מבין שורות החיים. התמעטות זו של המוות נמשכת עוד ועוד, אך אין אני יודע על מערכת כלשהי שעולמותיה המיושבים חפים לגמרי מן המוות הטבעי כטכניקת שחרור מכבלי הגוף, ואפילו זמן רב לאחר התבססותה בחיים. ועד אשר יושג באופן אחיד מעמד אבולוציה פלנטארי גבוה שכזה, חייבים עולמות האימון המורנוטיים של היקום המקומי להמשיך ולשמש כספירות חינוך ותרבות בעבור המתקדמים המורנוטיים המתפתחים. אף-על-פי שמבחינה תיאורטית חיסולו של המוות הינו בגדר האפשר, בהתאם לתצפיותי חיסול שכזה טרם התרחש. ייתכן שמעמד כזה יושג במהלך הישורת הרחוקה של העידנים העוקבים של החיים הפלנטאריים של הרמה השביעית המבוססת.

הנשמות המועתקות של העידנים המלבבים בספירות המבוססות אינן חולפות דרך העולמות העליונים. הן אף אינן שוהות, כתלמידות, בעולמות המורנוטיים של המערכת או של הקונסטלציה. הן אינן חולפות דרך כל שלב שהוא מן השלבים המוקדמים של החיים המורנוטיים. הם הינם בני התמותה המרקיעים היחידים אשר חומקים כמעט לחלוטין מהמעבר המורנוטי מן הקיום החומרי אל המעמד הרוחני-למחצה. התנסותם הראשונית של בני-תמותה אחוזי-בג מעין אלו בנתיבת ההרקעה נתונה לשירותיהם של עולמות ההתקדמות של מטה היקום. ומעולמות הלימוד הללו של סאלוינגטון, הם שבים כמורים אל אותם עולמות אשר חלפו לידם, ולאחר מכן הם ממשיכים פנימה אל עבר פרדיס בנתיב המבוסס של הרקעת בני התמותה.

מסמך 55

אילו רק יכולתם לבקר בפלנטה המצויה במצב התפתחות מתקדם, הייתם תופשים על נקלה את הסיבות שבעטיין מקבלים את פני בני התמותה המרקיעים באופנים שונים בעולמות העליונים ובעולמות המורונטיים הגבוהים יותר. הייתם מבינים במהירות שהויות אשר מגיעות מספירות כה מפותחות מוכנות להמשיך בהרקעתן אל עבר פרדיס הרבה לפני בני התמותה הממוצעים, אשר מגיעים מעולם נעדר-סדר ונחשל כאורנטיה.

בלא כל קשר לרמת ההישג של הפלנטה אשר ממנה עשויים בני-אדם להרקיע אל העולמות המורונטיים, שבע הספירות העליונות מעניקות להם שפע הזדמנויות לרכוש ניסיון כמורים-תלמידים של כל אשר לא הצליחו לחלוף דרכו בשל המעמד המתקדם של הפלנטות הילידיות שלהם.

היקום הינו אמין בהפעלת טכניקות ההשוואה האלה, אשר נועדו להבטיח כי אף מרקיע לא יחסר דבר ממה שהינו הכרחי לשם התנסות ההרקעה שלו.

3. עידיני הזהב

במהלך עידן זה של אור וחיים, העולם הולך ומשגשג תחת שלטונו האבהי של הריבון הפלנטארי. לעת הזו מתקדמים העולמות בדחף של שפה אחת, דת אחת, ובספירות רגילות – של גזע אחד. אך עידן זה איננו מושלם. בעולמות הללו עדיין קיימים בתי-חולים מצוידיים היטב, בתים לטיפול בחולים. עדיין נותרו הבעיות של טיפול בתאונות אקראיות ובחוליים הבלתי-נמנעים הנלווים לחולשת הזקנה ולהפרעות הקשורות לסגליות. המחלות לא הוכנעו לחלוטין, ואף בעלי החיים הארציים טרם הושקטו באופן מושלם; אך בהשוואה לתקופות המוקדמות של האדם הפרימיטיבי בעידן של טרום הנסיך הפלנטארי, עולמות שכאלו נדמים כפרדיס. אילו הייתם יכולים להיות מועתקים לפתע לפלנטה המצויה בשלב ההתפתחות הזה, ודאי הייתם מתארים באופן אינסטינקטיבי עולם שכזה כגן-עדן עלי אדמות.

הממשל האנושי של העניינים החומריים ממשיך לתפקד במהלך עידן זה של התקדמות ושל מושלמות יחסיות. הפעילויות הציבוריות של עולם המצוי בשלב הראשון של אור וחיים אשר ביקרתי בו לאחרונה מומנו באמצעות טכניקת המעשר. כל עובד בגיר – וכל האזרחים הכשירים-גופנית עבדו בעבודה כלשהי – שילם לקופה הציבורית עשרה אחוזים מהכנסתו או מרווחיו, וסכום זה חולקה כדלקמן:

1. שלושה אחוזים הושקעו בקידום האמת – מדע, חינוך ופילוסופיה.
 2. שלושה אחוזים הוקדשו ביופי – משחק, פנאי חברתי ואמנות.
 3. שלושה אחוזים הושקעו בטוב – שירות חברתי, זולתנות ודת.
 4. אחוז אחד הוקצה לעתודות ביטוח כנגד סיכוני אובדן כושר עבודה הנובע כתוצאה מתאונות, מחלות, זקנה או אסונות בלתי-נמנעים.
- משאביה הטבעיים של הפלנטה הזו נוהלו כרכוש חברתי, כמשאבים ציבוריים.

הכבוד הגבוה ביותר שהתכבד בו אזרח בעולם זה הינו אות "השירות העליון", והוא דרגת ההכרה היחידה אשר הוענקה אי-פעם בתוככי המקדש המורונטי. הכרה זו ניתנה לאלו אשר התבלטו במשך תקופה ארוכה באופן של תגלית על-חומרית כלשהי, או של שירות חברתי פלנטארי.

מרבית התפקידים החברתיים והניהוליים הוחזקו במשותף בידי גברים ונשים. אף רוב ההוראה נעשתה במשותף, ובדומה לכך, כל תפקידי האמון המשפטיים בוצעו בידי זוגות אשר חברו יחדיו באופן דומה.

מסמך 55

בעולמות הנשגבים הללו משך הזמן הדרוש לשם הולדת ילדים איננו ממושך ביותר. המצב שבו מפרידות יותר מדי שנים בין הילדים במשפחה איננו המצב המיטבי. כאשר הילדים קרובים זה לזה בגילם, הם מסוגלים לתרום הרבה יותר לאימונם ההדדי. ובעולמות הללו הם מאומנים באופן נפלא על-ידי המערכות התחרותיות של המאמץ הנלהב בתחומים המתקדמים ובמחלקות של ההישג המגוון ברכישת מומחיות באמת, ביופי ובטוב. ואל לכם לחשוש, שכן אפילו בספירות המהוללות האלה קיים עדיין מספיק רוע – רוע אמיתי ורוע פוטנציאלי – אשר הינו בבחינת עידוד לבחור בין אמת לשקר, בין טוב לרע, בין חטא ליושרה.

ואף-על-פי-כן, קיים קנס מסוים ובלתי-נמנע הנלווה אל הקיום כבן-תמותה בפלנטות אבולוציוניות מתקדמות מעין אלה. כאשר עולם מבוסס מתקדם אל מעבר לשלב השלישי של אור וחיים, עתידים כלל המרקיעים, בטרם יגיעו אל המגזר המשני, לקבל משימה ארעית כלשהי בפלנטה המצויה בשלבים המוקדמים ביותר של אבולוציה.

כל אחד מן העידינים העוקבים הללו מייצג הישגים מתקדמים בכל שלבי ההישג בפלנטה. בתקופה הראשונה של האור הורחבה התגלות האמת כך שתכלול את תפקודו של יקום היקומים, בעוד שהלימוד על אודות האלוהות בתקופה השנייה מהווה ניסיון לרכוש מומחיות במושג המתחלף במהירות של טיבם, משימתם, סעדם, התאגדויותיהם, מקורם וגורלם של הבנים הבוראים; קרי, הרמה הראשונה של האל בעל שבעת ההיבטים.

לפלנטה בגודלה של אורנטיה יהיו, בשעה שתתבסס כהלכה, כמאה מרכזים תת-ניהוליים. בראש מרכזים כפופים אלו תעמד אחת מן הקבוצות הניהוליות המוסמכות הבאות:

1. בנים ובנות חומריים צעירים אשר הובאו ממטה המערכת על-מנת לשמש כעוזריהם של אדם וחווה השולטים.

2. צאצאי הסגל בן-התמותה-למחצה של הנסיך הפלנטארי, אשר נוצרו בעולמות מסוימים לשם קבלת אחריות מסוג זה ומסוגים דומים אחרים.

3. צאצאיהם הישירים של אדם וחווה.

4. יצורים אמצעיוניים אשר הפכו לחומריים ולאנושיים.

5. בני-תמותה בעלי מעמד של היתוך-עם-מכוון, אשר לבקשתם שלהם מקבלים פטור זמני מן ההעתקה במצנת המכוון-שהפך-לאישי ואשר ממונה על היקום, על-מנת שיוכלו להמשיך ולמלא תפקידים מנהליים מסוימים חשובים בפלנטה.

6. בני-תמותה אשר אומנו במיוחד בבתי הספר הניהוליים של הפלנטה, ואשר קיבלו בנוסף לכך את אות השירות העליון במקדש המורונטי.

7. וועדות נבחרות מסוימות המונות שלושה אזרחי בעלי כישורים מתאימים, אשר נבחרות מפעם לפעם על-ידי כלל האזרחים בהוראת הריבון הפלנטארי, וזאת בהתאם ליכולתן המיוחדת להשלים משימה מובחנת כלשהי אשר נחוצה לאותו מגזר של הפלנטה.

הקשיים הכבירים הניצבים לפתחה של אורנטיה באשר להישג הייעוד הפלנטארי הגבוה של אור וחיים נעוצים בבעיות של מחלות, פיגור, מלחמה, גזעים מרובי צבעים וריבוי שפות.

אף עולם אבולוציוני אינו יכול לקוות להתקדם אל מעבר לשלב ההתבססות הראשון באור, בטרם הוא מגיע לשפה אחת, דת אחת ופילוסופיה אחת. קיומו של גזע יחיד תומך במידה רבה בהישג שכזה, ואולם ריבוי העמים באורנטיה אינו מונע את השגתם של שלבים גבוהים יותר.

4. התאמות-מחדש בתחום המנהלי

מסמך 55

בשלבם העוקבים של הקיום המבוסס מתקדמים העולמות המיושבים בצורה נפלאה תחת שרביט הניהול הנבון והאוהד של סגל הסופיונים המתנדב, מרקיעים אשר השיגו את פרדיס ושבו משם על-מנת לסעוד את אחיהם שבגוף. סופיונים אלו הינם פעילים תוך כדי שיתוף-פעולה עם הבנים המורים של השילוש, אך הם אינם מתחילים את השתתפותם האמיתית בענייני העולם בטרם מופיע המקדש המורונטי על-פני האדמה.

עם כינונו הרשמי של סעד סגל הסופיונים בפלנטה, נסוגה מרבית הקהילה המלאכית. ואולם, השרפים שומרות הגורל ממשיכות בהענקת סעדן האישי לבני התמותה המתקדמים בָּאור; ואכן, מלאכיות אלה מגיעות במספרים הולכים וגדלים במהלך העידנים המבוססים; זאת מכיוון שקבוצות הולכות וגדלות של בני-אנוש מגיעות אל המעגל הקוסמי השלישי של ההישג בן-התמותה המתואם עוד במהלך מחזור חייהם בפלנטה.

זוהי אך הראשונה מבין ההתאמות המנהליות העוקבות אשר נלוות להתגלותן של התקופות העוקבות של ההישג, ההופך מבריק יותר ויותר, בעולמות המיושבים, בעוד אלו עוברים מן השלב הראשון של הקיום המבוסס אל השלב השביעי.

1. *השלב הראשון של אור וחיים*. עולם בשלב מבוסס תחילי זה מנוהל בידי שלושה שליטים:

א. הריבון הפלנטארי, אשר בן מורה של השילוש משמש לו כיועץ; בסבירות גבוהה זהו ראש הסגל הסופי של הבנים הללו אשר פעלו בפלנטה.

ב. ראש הסגל של הסופיונים בפלנטה.

ג. אדם וחווה, אשר פועלים יחדיו כמאחדי המנהיגות הדואלית של הנסיך-הריבון וראש הסופיונים.

היצורים האמצעיוניים המרוממים והמשוחררים הם אלו הפועלים כפרשנים בעבור השומרות השרפיות ובעבור הסופיונים. אחת מן הפעולות האחרונות של הבנים המורים של השילוש במשימתם הסופית היא לשחרר את האמצעיוניים של העולם ולקדם (או להחזירם) למעמד פלנטארי מתקדם, זאת תוך הצבתם בתפקידים של אחריות בממשל החדש של הספירה המבוססת. שינויים כאלו נערכו זה מכבר בטווח הראייה האנושית, שינויים אשר מאפשרים לבני-תמותה להכיר את בני הדודים הללו מן השלטון האדמי המוקדם, אשר היו בלתי-נראים עד כה. דבר זה מתאפשר הודות לתגליות הסופיות במדע הפיזי, בשיתוף עם התפקודים המורחבים בפלנטה של בקרי המאסטר הפיזיים.

לאחר השלב המבוסס הראשון, רשאי ריבון המערכת לשחרר את היצורים האמצעיוניים בכל עת על-מנת שיהפכו – בסיועם של נשאי החיים והבקרים הפיזיים – לאנושיים במורונטיה; ולאחר שיקבלו מכוונני מחשבה, הם יוכלו להתחיל בהרקעתם לעבר פרדיס.

בשלב השלישי ובאלו שבאים לאחריו, כמה מן האמצעיונים עדיין פועלים, בעיקר כאישיות של קישור בעבור הסופיונים, ואולם, עם הכניסה לכל שלב של אור וחיים, סדרים חדשים של סועדי קישור מחליפים במידה רבה את האמצעיוניים; מעטים מאוד מהם נותרים מעבר לשלב הרביעי של האור. השלב השביעי עתיד לחזות בהגעת הסועדים המוחלטופיים הראשונים מפרדיס על-מנת לשרת במקומם של יצורים מסוימים של היקום.

2. *השלב השני של אור וחיים*. תקופה זו מסומנת בעולמות על-ידי הגעתו של נשא חיים, אשר הופך ליועץ בהתנדבות של שליטי הפלנטה בנוגע להמשך המאמצים לטהר ולייצב את הגזע האנושי. וכך, משתתפים נשאי החיים באופן פעיל בהמשך התפתחותו של הגזע האנושי – פיזית, חברתית וכלכלית. או אז מרחיבים הם את פיקוחם על המשך טיהור המין בן התמותה באמצעות ההכחדה הקיצונית של השאריות הנחשלות הנותרות אשר להן פוטנציאל נחות מן הבחינה האינטלקטואלית, הפילוסופית, הקוסמית והרוחנית. אלו אשר מתכננים ושותלים את החיים בעולם מיושב הינם כשירים לחלוטין לייצג לבנים ולבנות החומריים, אשר להם סמכות מלאה ובלתי-מעוררת לטהר את הגזע המתפתח מכל ההשפעות המזיקות.

מסמך 55

מן השלב השני ואילך, לאורך נתיבתה של פלנטה מבוססת, משמשים הבנים המורים כיועציהם של הסופיונים. במהלך משימות מעין אלה הם משרתים כמתנדבים, ולא מתוקף הצבה לתפקיד; והם משרתים באופן בלעדי לצד סגל הסופיונים, מלבד מצב שבו, בהסכמתו של ריבון המערכת, רשאים הם לשמש כיועציהם של אדם וחווה הפלנטאריים.

3. השלב השלישי של אור וחיים. במהלך תקופה זו מגיעים העולמות המיושבים להערכה חדשה של עתיקי היומין, השלב השני של האל בעל שבעת ההיבטים, ונציגיהם של שליטי יקום-העל הללו נכנסים למערכות יחסים חדשות עם ממשל הפלנטה.

בכל תקופה עוקבת של קיום מבוסס פועלים הסופיונים בקיבולת הולכת ומתרחבת לעולם. קיים קשר עבודה קרוב בין הסופיונים, כוכבות הערב (מלאכיות-העל) והבנים המורים של השילוש.

במהלך התקופה הזו, או בתקופה הבאה לאחריה, הופך בן מורה – המסתייע ברביעיית הרוחות הסועדות – להיות מסופח למנהל הכללי בן התמותה הנבחר, אשר הופך כעת להיות מנהל-משותף של ענייני העולם לצד הריבון הפלנטארי. מנהלים כלליים בני-תמותה אלו משרתים במשך עשרים-וחמש שנים של זמן פלנטארי, וההתפתחות החדשה הזו היא אשר מקילה על האדם והחווה הפלנטאריים להשתחרר, במהלך העידנים הבאים, מן העולם אשר בו שירתו במשך זמן כה רב.

רביעיית הרוחות הסועדות כוללת את: הראש השרפי של הספירה, היועצת הסקוראפית של יקום העל, רב-המלאכית של ההעתקות והאומניאפים אשר פועלת כנציגתו האישית של הזקיף המוקצה המוצב במטה המערכת. ואולם, יועצות אלה לעולם אינן מציעות את עצתן, אלא אם התבקשו לעשות כן.

4. השלב הרביעי של אור וחיים. בעולמות מופיעים הבנים המורים של השילוש בתפקידים חדשים. מסייעים בידם הבנים אשר שולשו-בידי-ברייה הקשורים מזה זמן רב לסדרם, והם מגיעים כעת לעולמות כיועצים מתנדבים של הריבון הפלנטארי ושל עמיתיו. זוגות כאלו – בנים אשר שולשו בפרדיס-האווה ובנים מרקיעים-ששולשו – מייצגים נקודות מבט שונות של היקום והתנסויות אישיות מגוונות אשר הינן שימושיות ביותר בעבור השליטים הפלנטאריים.

בכל עת לאחר עידן זה, יכולים האדם והחווה של הפלנטה לבקש מן הבן הבורא הריבון להשתחרר מחובותיהם הפלנטאריים על-מנת להתחיל בהרקעתם אל עבר פרדיס; לחלופין, הם יכולים להישאר בפלנטה כמנהלי הסדר החדש העושה את הופעתו של חברה הולכת והופכת לרוחנית; חברה אשר מורכבת מיחידים מתקדמים המתאמצים להבין את התורות הפילוסופיות של הסופיונים, אשר מוצגות בידי כוכבות הערב הזוהרות, אלה המוצבות כעת בעולמות הללו על-מנת לשתף פעולה בזוגות עם הסקונאפים של מטה יקום-העל.

הסופיונים עוסקים בעיקר באתחול הפעילויות החדשות והעל-חומריות של החברה – הפעילויות החברתיות, התרבותיות, הפילוסופיות, הקוסמיות והרוחניות. ככל שהיננו מסוגלים להבחין, הם ימשיכו בהענקת סעד זה הרחק אל תוך התקופה השביעית של היציבות האבולוציונית, ואז ייתכן שימשיכו הלאה על-מנת לסעוד בחלל החיצון; ואת מקומם, כך היננו משערים, תתפושנה הוויות מוחלטות מפרדיס.

5. השלב החמישי של אור וחיים. ההתאמות-מחדש של שלב קיום מבוסס זה נוגעות כמעט לחלוטין לתחומים הפיזיים, ומהוות את עיסוקם הבסיסי של בקרי המאסטר הפיזיים.

6. השלב השישי של אור וחיים חוזה בהתפתחותם של תפקודים חדשים של מעגלי הדעת בעולם. דומה כי התבונה הקוסמית הופכת למרכיב יסודי בסעד הדעת ביקום.

7. השלב השביעי של אור וחיים. בראשית התקופה השביעית מצטרף למורה של השילוש המייעץ לריבון הפלנטארי יועץ מתנדב אשר נשלח מטעם עתיקי היומין; ולאחר מכן יצטרף אליהם יועץ שלישי אשר מגיע מעם המבצע העליון של יקום העל.

מסמך 55

במהלך תקופה זו, אם לא קודם לכן, לעולם משוחררים אדם וחווה מחובותיהם הפלנטאריים. אם מצוי בן חומרי בשורות הסופיונים, הוא עשוי להיות מוצמד למנהל הכללי בן התמותה, ולעיתים זהו מלכי-צדק אשר מתנדב לשמש בתפקיד זה. אם בשורות הסופיונים מצוי אמצעיוני, כל אלו הנמנים על סדר זה בפלנטה משוחררים באופן מיידי.

לאחר שקיבלו שחרור ממשימתם המתמשכת אלי-עידנים, רשאים אדם וחווה פלנטאריים לבחור מן התיבות שלהלן:

1. הם יכולים להבטיח שחרור מן הפלנטה ולהתחיל מיידית בהרקעתם ממטה היקום אל עבר פרדיס, תוך שהם מקבלים מכוונני מחשבה עם סיום ההתנסות המורנטית.

2. לעיתים קרובות יקבלו האדם והחווה הפלנטאריים מכווננים בעודם משרתים בעולם המבוסס באור, וזאת בצמוד לכך שכמה מילדיהם, צאצאיהם הישירים המיובאים אשר התנדבו לתקופת שירות בפלנטה, מקבלים מכווננים. לאחר מכן, רשאים כולם להמשיך אל מטה היקום ומשם להתחיל את נתיבת פרדיס.

3. אדם וחווה פלנטאריים רשאים – בדומה לבנות ולבנים החומריים מבירת המערכת – לעבור שירות אל העולם האמצעופי לשם שהות קצרה, ושם לקבל את המכווננים שלהם.

4. הם עשויים להחליט לשוב למטה המערכת, ולשבת שם במשך תקופה בבית המשפט העליון, ולאחר שירות זה לקבל מכווננים ולהתחיל בהרקעה אל פרדיס.

5. הם עשויים לבחור לעבור מחובותיהם הניהוליות בחזרה אל העולם שבו נולדו על-מנת לשמש שם לתקופה כמורים ולקבל מכווננים שוכנים בעת העברתם אל מטה היקום.

במהלך כל התקופות האלה, הבנות והבנים החומריים המיובאים והמסייעים משפיעים השפעה עצומה על סדרי החברה והכלכלה המתקדמים. הם הינם אלמותיים בפוטנציה, לפחות עד אשר הם בוחרים להפוך לאנושיים, לקבל מכווננים ולצאת לדרכם אל פרדיס.

בעולמות האבולוציוניים הווה חייבת להפוך לאנושית על-מנת לקבל מכוונן מחשבה. למעט השרפים, בכל החברים המרקיעים מקרב סגל הסופיונים בני התמותה שכן בעבר מכוונן, אשר עמו הותכו, ובשעה שהם מתקבלים לסגל זה הם הינם משוכני-אב באמצעות סוג אחר של רוח.

5. פסגת ההתפתחות החומרית

בני-תמותה החיים בעולם מוכה-חטא, נשלט-בידי-רוע, מבקש-לעצמו ומבודד כדוגמת אורנטיה, עשויים להתקשות לתפוש את המושלמות הפיזית, את ההישג האינטלקטואלי ואת ההתפתחות הרוחנית המאפיינים את העידנים המתקדמים הללו של אבולוציה בספירה נטולת חטא.

השלבים המתקדמים בעולם מבוסס באור ובחיים מייצגים את פסגת ההתפתחות האבולוציונית החומרית. בעולמות המתורבתים הללו, נעלמו העצלנות והחיכוך של העידנים הפרימיטיביים הקודמים. העוני וחוסר השוויון החברתי נעלמו כמעט לחלוטין, הפיגור נעלם והפשע הפך לחזיון נדיר. חוסר-שפיות פשוט חדל מלהתקיים, ונדיר לחזות בחולשת הדעת.

המעמד הכלכלי, החברתי והניהולי של העולמות הללו הינו מסדר גבוה אשר הפך למושלם. המדע, האמנות והתעשייה משגשגים, והחברה מהווה מנגנון פעולה חלק של הישג גבוה בהיבט החומרי, האינטלקטואלי והתרבותי. התעשייה הוסטה במידה נרחבת לשירות מטרותיה הנעלות יותר של ציוויליזציה נשגבת שכזו. החיים הכלכליים של עולם שכזה הפכו מוסריים.

המלחמה הפכה לנחלת ההיסטוריה, ואין קיימים עוד צבאות או כוחות משטרה. הממשל הולך ונעלם בהדרגה. אט-אט הופכת השליטה העצמית את חוקי האדם לבלתי-נחוצים. במצב ביניים

מסמך 55

של ציוויליזציה מתקדמת, היקף הממשל האזרחי והתקנות המעוגנות בחוק עומדים ביחס הפוך למוסריותם ולרוחניותם של האזרחים.

בתי הספר שופרו באופן ניכר והם מוקדשים לאימון הדעת ולהרחבתה של הנשמה. מרכזי האמנות הינם מעודנים והארגונים המוזיקליים נשגבים. מקדשי הפולחן, על בתי הספר לפילוסופיה ולדת התנסותית הנלווים להם, הינם יצירות של יופי ושל הדור. מתקני ההתכנסויות לשם פולחן, המצויים תחת כיפת השמיים משתווים, להם במעודנותם באופן שבו הם מקושטים בפשטות.

קיים שפע של הזדמנויות הולמות למשחק תחרותי, להומור ולצורות אחרות של הישג אישי וקבוצתי. בעולם בעל תרבות כה גבוהה, סוג מיוחד של הפעילויות התחרותיות נוגע למאמציהם של יחידים ושל קבוצות להצטיין במדעי הקוסמולוגיה ובפילוסופיות שלה. הספרות ואמנות הנאום משגשגות, והשפה כה משתפרת עד שהיא מסוגלת לסמל את המושגים, כמו גם לבטא את הרעיונות. החיים הינם פשוטים באופן מרענן; סוף כל סוף הצליח האדם לתאם בין מצב התפתחות מכני גבוה לבין הישג אינטלקטואלי מעורר השראה, ואף האפיל על שני אלה בהישג רוחני מעודן. המרדף אחר האושר הינו חוויה של שמחה ושל סיפוק.

6. בן התמותה האינדיבידואלי

ככל שהעולמות מתקדמים במעמד המבוסס של אור וחיים, הופכת החברה ליותר ויותר שלוה. היחיד, אף שאיננו פחות עצמאי או מסור למשפחתו, הפך יותר ויותר זולתני ונכון ליצירת אחווה.

באורנטיה, וכפי שאתם הינכם, ביכולתכם להעריך אך במעט את מעמדם המתקדם ואת טבעם המתפתח של הגזעים הנאורים של העולמות הללו אשר הפכו למושלמים. אנשים אלו הינם הלבולב של הגזעים האבולוציוניים. ואולם, הוויות שכאלה עדיין הינן בנות-תמותה; הן ממשיכות לנשום, לאכול, לישון ולשתות. התפתחות כבירה הזו איננה מלכות השמיים, ואולם היא מהווה מבשרת נשגבת של העולמות האלוהיים של הרקעת פרדיס.

בעולם רגיל הועלה זה מכבר הכושר הביולוגי של הגזע האנושי לרמה גבוהה במהלך העידנים הבתר-אדמיים; וכעת, התפתחותו הפיזית של האדם נמשכת מתקופה לתקופה במהלך העידנים המבוססים. הן הראייה והן השמיעה מתרחבות. עד לעת הזו מספר הנפשות באוכלוסייה הפך קבוע. ההתרבות מווסתת בהתאם לצרכים הפלנטאריים ולמתת התורשתי הטבעי: במהלך העידן הזה מחולקים בני התמותה בפלנטה לחמש עד עשר קבוצות, והקבוצות הנמוכות יותר מורשות להוליד רק מחצית מכמות הילדים אשר מורשות להוליד הקבוצות הגבוהות יותר. השיפור המתמיד של גזע נהדר שכזה במהלך עידן האור והחיים, מתרחש במידה רבה הודות להתרבות סלקטיבית של אותם זנים גזעיים אשר מציגים איכויות גבוהות יותר של טבע חברתי, פילוסופי, קוסמי ורוחני.

המכווננים ממשיכים להגיע ממש כמו בתקופות האבולוציוניות הקודמות, ועם חלוף העידנים, בני התמותה הללו מסוגלים יותר ויותר להתייחד עם רסיס האב השוכן. במהלך שלבי ההתפתחות העובריים והקדם-רוחניים, הרוחות סועדות-הדעת עדיין פועלות. וככל שנחווים העידנים העוקבים של החיים המבוססים, כך רוח הקודש והסעד של המלאכיות הופכים יעילים אף יותר. בשלב הרביעי של אור וחיים נדמה כי בני התמותה המתקדמים מסוגלים לחוות קשר מודע משמעותי עם נוכחות הרוח של רוח האב החולשת על יקום העל; זאת בעוד שהפילוסופיה של עולם מעין זה מתמקדת בניסיון להבין את ההתגלויות החדשות של האל העליון. יותר ממחצית מן השוכנים האנושיים של פלנטות במעמד מתקדם זה חווים העתקה מבין החיים אל המצב המורונטי. ואכן, "הדברים הראשונים חלפו עברו; והנה, הכול נעשה חדש".

היננו סבורים כי ההתפתחות הפיזית תגיע למיצויה עם סיום התקופה החמישית של עידן האור-והחיים. היננו מבחינים בכך שהגבולות העליונים של ההתפתחות הרוחנית הנוגעים לדעת האנושית המתפתחת נקבעים על-ידי הרמה שבה הערכים המורונטיים האחודים והמשמעותיים הקוסמיים עברו היתוך עם המכוון. ואולם באשר לתבונה: בעוד שלאמיתו של דבר אין אנו יודעים, היננו משערים שלעולם לא תוכל להיות מגבלה על ההתפתחות האינטלקטואלית ועל השגת

מסמך 55

התבונה. בעולם ברמה-השביעית, התבונה עשויה לכלות את הפוטנציאלים החומריים, להתחיל בתפישת את המוטה, ובסופו של דבר אפילו לטעום מן ההדר המוחלטופי.

היננו מבחינים כי בעולמות המפותחים לעילא הללו, אשר זה מכבר מצויים ברמה השביעית, לומדים בני האדם את שפתו של היקום המקומי באופן מלא בטרם העתקתם; וביקרתי בפלנטות וותיקות מאוד אחדות אשר בהן לימדו האב־דונ־טָרִים את בני התמותה הזקנים יותר את שפתו של יקום העל. ובעולמות הללו חזיתי בטכניקה אשר באמצעותה מגלות האישיות המוחלטופיות את נוכחות הסופיונים במקדש המורונטי.

זהו סיפורו של היעד הנהדר של המאמץ האנושי בעולמות האבולוציוניים; וכל זה מתרחש עוד בטרם נכנסים בני האדם לנתיבתם המורונטית; כל ההתפתחות המזהירה הזו ניתנת להשגה על-ידי בני-תמותה חומריים בעולמות המיושבים, השלב הראשון בהחלט באותה נתיבה אינסופית ובלתי-ניתנת-להבנה של הרקעה לפרדיס ושל הישג האלוהיות.

ואולם, האם תוכלו לשער בנפשכם איזה סוג של בני-תמותה אבולוציוניים מגיעים כעת מן העולמות אשר מצויים זה מכבר בעידן השביעי המבוסס של אור וחיים? אלו הינם כֶּאלו אשר הולכים לעולמות המורונטיים של בירת היקום המקומי להתחיל את נתיבות הרקעתם.

אילו בני התמותה המבולבלים של אורנטיה היו יכולים רק לחזות באחד מן העולמות המתקדמים יותר הללו, המבוססים זה מכבר באור ובחיים, כי אז לעולם לא היו מטילים עוד ספק בתבונתה של תוכנית הבריאה האבולוציונית. אף אם לא קיים עתיד של נצח להתקדמותו של היצור, עדיין היו ההישגים האבולוציוניים הנשגבים של הגזעים האנושיים, בעולמות מבוססים שכאלו של הישג מושלמות, מצדיקים במלואה את בריאתו של האדם בעולמות של זמן ומרחב.

לעיתים קרובות היננו מהרהרים: אם יהא היקום המקיף מבוסס באור ובחיים, האם ייעודם של בני התמותה המרקיעים המעודנים עדיין יימצא בסגל הסופיונות? ואולם, אין אנו יודעים.

7. השלב הראשון או השלב הפלנטארי

תקופה זו נמשכת למן הופעתו של המקדש המורונטי במטה הפלנטארי החדש ועד להתייצבותה של המערכת כולה באור ובחיים. עידן זה נחנך על-ידי הבנים המורים של השילוש עם נעילתן של משימותיהם העוקבות בעולם, בשעה שהנסיך הפלנטארי מרומם לדרגת ריבון פלנטארי בהתאם לצו, ולנוכחותו האישית, של בן המתת של פרדיס באותה ספירה. בצמוד לכך, מאתחלים הסופיונים את השתתפותם הפעילה בענייני הפלנטה.

כלפי חוץ ומצד ההופעה הנראית של הדברים, השליטים או המנהלים בפועל של עולם שכזה, אשר התבסס באור ובחיים, הינם הבן והבת החומריים, אדם וחווה של הפלנטה. הסופיונים הינם בלתי-נראים, כמו גם הנסיך-הריבון, מלבד בשעת ההימצאות במקדש המורונטי. לפיכך, ראשי השלטון הפלנטאריים בפועל, פשוטו כמשמעו, הינם הבן והבת החומריים. זוהי הידיעה של סידורים אלו אשר נתנה תוקף של כבוד לרעיון של מלכים ומלכות ברחבי המחוזות ביקום. ובתנאים האידיאליים הללו, כאשר עולם יכול לפקוד על אישיות גבוהה שכאלה לפעול מטעם שליטים גבוהים אף יותר אך בלתי-נראים, מלכים ומלכות הינם הצלחה כבירה.

משיושג עידן שכזה בעולמכם, אין כל ספק כי מאקינוטה מלכי-צדק, המשמש כעת כנסיך פלנטארי בא-כוח של אורנטיה, יתפוס את כס הריבון הפלנטארי; בירושם שיערו זה מכבר כי יתלוו אליו בן ובת של האדם והחווה באורנטיה, אשר מוחזקים כעת בעדנטיה כתלמידיהם של הגבוהים ביותר של נור־לְטִי־אֶדֶק. ילדים אלו של אדם עשויים לשרת כך באורנטיה, בצמוד לריבון-המלכי-צדק, משום שנשללו מהם יכולות ההתרבות לפני כמעט 37,000 שנה, בזמן שבו וויתרו על גופיהם החומריים באורנטיה במסגרת ההכנה להעברתם לעדנטיה.

עידן מבוסס זה נמשך עוד ועוד, עד אשר כל פלנטה מיושבת במערכת משיגה את עידן ההתייצבות; ואז, לאחר שהעולם הצעיר ביותר – זה אשר הגיע אחרון לאור ולחיים – התנסה

מסמך 55

בהתייצבות שכזו במשך אלף שנים כמניין הזמן במערכת, נכנסת המערכת כולה למעמד מיוצב, והעולמות היחידניים נכנסים לעידן המערכת של אור וחיים.

8. השלב השני, או שלב המערכת

כאשר הופכת מערכת בשלמותה למבוססת באור, נחנך סדר ממשל חדש. הריבוניים הפלנטאריים הופכים לחברים באסיפת המערכת, וגוף מנהלי חדש זה, אשר כפוף לזכות הווטו של אבות הקונסטלציה, הינו עליון בסמכותו. מערכת שכזו של עולמות מיושבים הופכת לבעלת ממשל-עצמי לכל דבר ועניין. האסיפה המחוקקת של המערכת מכוננת בעולם המטה, וכל פלנטה שולחת אליה את עשרת נציגיה. בתי הדין מכוננים כעת בבירות המערכת, ורק הערעורים מובאים אל מטה היקום.

עם התייצבותה של המערכת, הופך הזקיף המוקצה, נציגו של המבצע העליון של יקום העל, ליועץ בהתנדבות לבית הדין העליון של המערכת, וליושב הראש בפועל של האסיפה המחוקקת החדשה.

לאחר התייצבותה של מערכת שלמה באור ובחיים, ריבוני המערכת לא ימשיכו עוד להתחלף. ריבון שכזה נותר בראש המערכת שלו לצמיתות. לעומת זאת, הסייעים לריבון ממשיכים להתחלף כבעידנים הקודמים.

במהלך תקופה זו של התייצבות, אמצעופיים מגיעים לראשונה מעולמות מטה היקום אשר בהם הם שוהים, על-מנת לשמש כיועצים לאסיפות המחוקקות ולבתי הדין השיפוטיים. אמצעופיים אלו אף עורכים מאמצים מסוימים להחדיר משמעויות מוטה חדשות בערך עליון לתוככי מפעלי החינוך אשר הם מטפחים במשותף עם הסופיונים. מה שעשו הבנים החומריים בעבור הגזעים האנושיים, מן הבחינה ביולוגית, עושים עתה היצורים האמצעופיים בעבור בני האדם המאוחדים והמהוללים הללו, בתחומים המתקדמים-לעולם של הפילוסופיה והמחשבה אשר הפכה לרוחנית.

בעולמות המיושבים הופכים הבנים המורים למשתפי-פעולה מתנדבים עם הסופיונים, ואותם בנים מורים גם מתלווים לסופיונים אל העולמות העליונים כאשר הספירות האלה אינן משמשות עוד כעולמות קבלה דיפרנציאליים, לאחר שמערכת בכללותה מיוצבת באור ובחיים; או לפחות נכון הדבר בשעה שכלל הקונסטלציה התפתחה כאמור. ואולם, אין קיימות קבוצות אשר התפתחו עד כדי כך בנבאדון.

אין אנו מורשים לגלות את טיבה של עבודת הסופיונים אשר יפקחו על עולמות עליונים מעין אלו, אשר מוקדשים-מחדש לשם פעילויות אחרות. מכל מקום, נמסר לכם זה מכבר כי ברחבי היקומים קיימים סוגים שונים של יצורים תבוניים אשר לא תוארו במסמכים אלו.

וכעת, בשעה שהמערכות מתייצבות באור בזו אחר זו הודות להתקדמותם של העולמות המרכיבים אותן, מגיעה העת שבה מושגת התייצבות המערכת האחרונה בקונסטלציה נתונה, ומנהליו של היקום – הבן המאסטר, איחוד היומין וכוכב הבוקר הבהיר – מגיעים לבירת הקונסטלציה על-מנת להצהיר על הגבוהים ביותר כעל שליטיה הבלתי-מסויגים של המשפחה החדשה, אשר הפכה מושלמת, של מאה מערכות מיוצבות של עולמות מיושבים.

9. השלב השלישי, או שלב הקונסטלציה

לאיחודה של קונסטלציה שלמה של מערכות מבוססות נלוות חלוקות חדשות של סמכות ביצועית וכן התאמות-מחדש נוספות בממשל היקום. תקופה זו עדה להישג מתקדם בכל עולם מיושב, ואולם היא מתאפיינת במיוחד בהתאמות-מחדש במטה הקונסטלציה, הכוללות שינויים ניכרים במערכות היחסים הן עם הפיקוח של המערכת והן עם ממשל היקום המקומי. במהלכו של עידן זה מועברות פעילויות רבות של הקונסטלציה ושל היקום אל בירותיהן של המערכות, ונציגים מיקום-העל פותחים ביחסים חדשים וקרובים יותר עם שליטי הפלנטות, המערכות והיקום. כפועל-

מסמך 55

יוצא של התאגדויות חדשות אלה, מבססים את עצמם מנהלים מסוימים של יקום העל בבירות הקונסטלציות כיועצים מתנדבים לאבות הגבוהים ביותר.

משקונסטלציה מתייצבת כך באור, נפסקת הפעולה החקיקתית, ובית ריבוני המערכות, אשר בראשו יושבים הגבוהים ביותר, פועל במקומה. כעת קבוצות מנהליות מעין אלה מתנהלות, לראשונה, במישרין עם ממשל יקום העל בעניינים הנוגעים ליחסים עם האוונה ופרדיס. בכל עניין אחר, נותרת הקונסטלציה קשורה ליקום המקומי כבעבר. משלב לשלב בחיים המבוססים ממשיכים האונייטאטי לנהל את העולמות המורונטיים של הקונסטלציה.

בחלוף העידנים, משתלטים אבות הקונסטלציה יותר ויותר על תפקודי הניהול או הפיקוח המפורטים אשר התרכזו קודם לכן במטה המערכת. עם ההישג של השלב השישי של הייצוב, תגענה הקונסטלציות המאוחדות האלה לעמדה של אוטונומיה מלאה-כמעט. עם הכניסה לשלב השביעי של ההתייצבות נחזה, ללא ספק, ברוממות השליטים הללו לדרגה המכבדת את שמם באמת – הגבוהים ביותר. לכל דבר ועניין, יתנהלו אז הקונסטלציות במישרין אל מול שליטי יקומי העל, בעוד שממשל היקום המקומי יתרחב על-מנת לקחת אחריות על חובות חדשות של היקום המקיף.

10. השלב הרביעי, או שלב היקום

כאשר יקום הופך מיוצב באור ובחיים, הוא מוכנס במהרה אל מעגלי יקום העל, ועתיקי היומין מכריזים על כינון המועצה העליונה בעלת הסמכות הבלתי-מוגבלת. גוף ניהול חדש זה מורכב ממאה נאמני היומין, ובראשו עומד איחוד היומין; והפעולה הראשונה של המועצה העליונה הזו היא להכיר בריבונות הרציפה של הבן הבורא המאסטר.

ככל שהדבר נוגע לגבריאלי ולאב מלכי-צדק, ממשיך הממשל ביקום בשינויים קטנים יחסית. מועצה זו, אשר סמכותה בלתי-מוגבלת, עוסקת בעיקר בסוגיות החדשות ובתנאים החדשים הנובעים מן המעמד המתקדם של אור וחיים.

המבקר העמית מגייס כעת את כל הזקופים המוקצים על-מנת להרכיב מהם את סגל הייצוב של היקום המקומי, והוא מבקש את האב מלכי-צדק לחלוק עמו את הפיקוח עליו. וכעת, מוקצה בפעם הראשונה סגל של רוחות שילוש בעלות השראה לשירותו של איחוד היומין.

התייצבותו של יקום שלם באור ובחיים מחוללת התאמות-מחדש מעמיקות בכלל תוכנית הממשל, החל מן העולמות המיושבים היחידניים ועד למטה היקום. יחסים חדשים מתרחבים מטה אל הקונסטלציות ואל המערכות. רוח האם של היקום חווה יחסי זיקה חדשים עם רוח האב של יקום העל, וגבריאלי מכונן קשר ישיר עם עתיקי היומין, אשר ישמש בשעה שבה הבן המאסטר עשוי להיעדר מעולם המטה.

במהלך העידן הזה ואלו הבאים לאחריו, ממשיכים הבנים הסמכותיים לשמש כשופטי סיום-עידן, בעוד שמאה מן הבנים האוונטאליים הללו של פרדיס מרכיבים את המועצה החדשה של כוכב הבוקר הבהיר בבירת היקום. מאוחר יותר, ולבקשת ריבוני המערכות, אחד מן הבנים הסמכותיים הללו יהפוך ליועץ העליון אשר יוצב בעולם המטה של כל אחת מן המערכות המקומיות, עד להשגתו של שלב האיחוד השביעי.

במהלך העידן הזה משמשים הבנים המורים כיועצים בהתנדבות, לא רק לריבוניים הפלנטאריים, אלא אף – בדומה לכך ובקבוצות של שלושה – בעבור אבות הקונסטלציה. בסופו של דבר מוצאים בנים אלו את מקומם ביקום המקומי, משום שלעת הזו הם מוסרים מתחום השיפוט של הבריאה המקומית ומוצבים בשירות המועצה העליונה אשר סמכותה בלתי-מוגבלת.

סגל הסופיונים מכיר כעת, בפעם הראשונה, בהרשאת השיפוט של סמכות חוץ-פרדיסית, היא המועצה העליונה. עד כה לא הכירו הסופיונים בפיקוח כלשהו בצד הזה של פרדיס.

מסמך 55

הבנים הבוראים של יקומים מבוססים מעין אלו מבליים הרבה מזמנם בפרדיס ובעולמות הקשורים אליו, וכן בהתייעצות עם קבוצות הסופיונים הרבות המשרתות ברחבי הבריאה המקומית. וכך, האדם שבמיכאל ימצא קשר של אחווה מלאה יותר עם בני התמותה הסופיוניים המהוללים.

ההשערות באשר לתפקודם של הבנים הבוראים הללו, בהקשר של היקומים החיצוניים המצויים כעת בשלב הבנייה הראשוני, הינן חסרות-תוחלת לחלוטין. ואולם, מעת לעת כולם עוסקים בהשערות מעין אלה. עם ההישג של שלב ייצוב רביעי זה הופכים הבנים הבוראים לחופשיים מן הבחינה הניהולית; הסועדת האלוהית הולכת וממזגת את סעדה עם זה של רוח האב של יקום העל ועם זה של הרוח האינסופית. נדמה כי מתפתחת מערכת יחסים חדשה ונשגבת בין הבן הבורא, הרוח היצירתית, כוכבות הערב, הבנים המורים וסגל הסופיונים אשר הולך וגדל לעולם.

באם מיכאל יעזוב אי-פעם את נבאדון, יהפוך גבריאל ללא ספק למנהל הכללי והאב מלכי-צדק יהא עמיתו. בה בעת, יינתן מעמד חדש לכלל סדרי האזרחים הקבועים, כדוגמת הבנים החומריים, האונייטאטיה, האמצעופיים, הסוסאטיה ובני התמותה מותי-הרוח. ואולם, כל אימת שההתפתחות נמשכת, השרפיות ורב-המלאכיות תידרשנה לניהול היקום.

מכל מקום, היננו שבעי רצון באשר לשני היבטים של השערותינו: באם הבנים הבוראים מיועדים ליקומים החיצוניים, תתלוויה אליהם, ללא כל ספק, הסועדות האלוהיות. והיננו בטוחים באותה המידה בדיוק בכך שהמלכי-צדקים עתידים להישאר ביקומים המקוריים שלהם. היננו אף סבורים כי המלכי-צדקים עתידים לשמש בתפקידים הנושאים אחריות הולכת וגדלה בממשל ובניהול של היקום המקומי.

11. השלבים של המגזר המשני והראשי

מגזרים משניים וראשיים של יקום העל אינם מעורבים ישירות בתוכנית ההתייצבות באור ובחיים. התקדמות אבולוציונית שכזו נוגעת בעיקר ליקום מקומי, כיחידה, ונוגעת אך ורק לחלקים המרכיבים יקום מקומי. יקום-על מיוצב באור ובחיים בשעה שכל היקומים המקומיים המרכיבים אותו הפכו בעצמם למושלמים. ואולם, אף לא אחד משבעת יקומי העל הגיע אפילו לרמת התקדמות קרובה לכך.

העידן של המגזר המשני. ככל שהתצפיות מסוגלות לחדור ולהבחין, השלב החמישי, או שלב המגזר המשני, של ההתייצבות נוגע באופן בלעדי למעמד הפיזי ולהתייצבותם המתואמת של מאה היקומים המקומיים הקשורים במעגלים המבוססים של יקום-העל. כפי הנדמה, רק מרכזי הכוח ועמיתיהם עוסקים בהערכויות-מחדש אלה של הבריאה החומרית.

עידן המגזר הראשי. באשר לשלב השישי, או לשלב התייצבות המגזר הראשי, היננו יכולים אך ורק לשער, משום שאף לא אחד מאיתנו חזה במאורע שכזה. ואף-על-פי-כן, ביכולתנו להעריך רבות על אודות ההתאמות המנהליות והאחרות אשר תתלוונה בוודאי למעמד מתקדם כזה של עולמות מיושבים ושל ההתקבצויות שלהם ליקומים.

מכך שמעמדו של המגזר המשני קשור לשווי-משקל פיזי מתואם, היננו מסיקים שאיחוד המגזר הראשי יעסוק ברמות אינטלקטואליות חדשות מסוימות של הישג, בהישגים מתקדמים אפשריים בהבנה העליונה של התבונה הקוסמית.

היננו מגיעים למסקנות באשר להתאמות-מחדש, העשויות ככל הנראה להתלוות להשגתן של רמות התקדמות אבולוציוניות אשר טרם-הושגו; וזאת באמצעות התבוננות בתוצאות של הישגים שכאלו בעולמות היחידניים ובהתנסויותיהם של בני-תמותה יחידים החיים בספרות וותיקות יותר ומפותחות לעילא אלה.

ראוי להבהיר כי המנגנונים המנהליים וטכניקות הממשל של יקום או של יקום-על אינם יכולים להגביל, או לעכב בכל צורה שהיא, את ההתפתחות האבולוציונית, או את ההתקדמות הרוחנית, של פלנטה מיושבת יחידנית או של בן-תמותה יחיד כלשהו בספירה שכזו.

מסמך 55

באחדים מן היקומים הוותיקים יותר היננו מוצאים עולמות מבוססים בשלב החמישי ובשלב השישי של אור וחיים – ואפילו הרחק לתוך התקופה השביעית – אשר המערכות המקומיות שלהם עדיין לא התבססו באור. פלנטות צעירות יותר עשויות לעכב את איחודה של המערכת, ואולם דבר זה לא יגביל כהוא זה את התקדמותו של עולם וותיק ומתקדם יותר. כמו כן, המגבלות הסביבתיות של עולם מבודד לעולם לא תוכלנה לעכב את הישגו האישי של בן-תמותה יחיד; ישוע מנצרת, כאחד האדם בינות לבני-אנוש, השיג את המעמד של אור וחיים באופן אישי לפני יותר מאלף ותשע-מאות שנים באורנטיה.

ומתוך התבוננות באשר מתרחש בעולמות שהתבססו זה מכבר, היננו מגיעים למסקנות מהימנות למדי בנוגע למה שיקרה בשעה שיקום-על שלם יתבסס באור; וזאת על-אף שאין ביכולתנו לשער בבטחה את מאורע ההתבססות של שבעת יקומי העל.

12. השלב השביעי, או שלב יקום העל

איננו מסוגלים לשער באופן ודאי את אשר יתרחש בשעה שיקום-על יתבסס באור, משום שמאורע כזה מעולם לא התממש כעובדה. ממה שמלמדים המלכי-צדקים, ואשר מעולם לא נסתר, היננו מסיקים כי יערכו שינויים מפליגי לכת בכלל הארגון והניהול של כל אחת מן היחידות של בריאות הזמן והמרחב, החל בעולמות המיושבים וכלה במטה יקום העל.

האמונה הכללית היא שמספרים גדולים מקרב הבנים ששולשו-בידי-ברייה, ואשר אינם מסופחים באופן אחר, עתידים להתקבץ בבירות המטה של יקומי העל המבוססים ובבירות של חלוקותיהם. התקבצות זו עשויה להתרחש בציפייה להגעתם, בזמן מן הזמנים, של אלו מן החלל החיצון אשר מצויים בדרכם להאווה ולפרדיס; ואולם, אין אנו יודעים באמת.

אם וכאשר יתייצב יקום-על באור ובחיים, היננו מאמינים כי גוף הייעוץ הנוכחי של המפקחים הבלתי-מוגדרים של העליון יהפוך להיות הגוף המנהלי הגבוה בעולם המטה של יקום העל. אלה האישיות אשר מסוגלות להתקשר ישירות עם המנהלים המוחלטופיים, אשר יהפכו ללא-דיחוי לפעילים ביקום העל המבוסס. אף-על-פי שהמפקחים הבלתי-מוגדרים הללו פעלו זה מכבר כיועצים ביחידות אבולוציוניות מתקדמות של הבריאה, הם לא יקבלו אחריות מנהלית עד אשר תהפוך סמכותה של ההווה העליונה לריבונית.

המפקחים הבלתי-מוגדרים של העליון, אשר פועלים ביתר שאת במהלכה של תקופה זו, אינם סופיים, מוחלטופיים, מרביים או אינסופיים; הם הינם העליונות והם מייצגים אך ורק את האל העליון. הם הינם הייצוג כאישיות של עליונות בזמן-מרחב, ולפיכך הם אינם פועלים בהאווה. הם פועלים אך ורק כמאחדים עליונים. אפשר שהם מעורבים בטכניקת המחירותיות האוניברסאלית, ואולם אין אנו בטוחים בזאת.

לאף-אחד מאיתנו אין מושג מספק באשר למה שיתרחש בשעה שהיקום המקיף (שבעת יקומי העל אשר תלויים בהאווה) יתייצב כולו באור ובחיים. מאורע זה יהא, ללא כל ספק, המאורע המעמיק ביותר בתולדות הנצח למן הופעתו של היקום המרכזי. ישנם אלו המחזיקים בדעה כי ההווה העליונה עצמה תגיח מן המסתורין של האווה, אשר אופף את אישיות רוחה, ותשכון במטה יקום העל השביעי כריבון ההתנסותי והכול-יכול של בריאות הזמן והמרחב אשר הפכו מושלמות. ואולם, אין אנו יודעים באמת.

[הוצג בידי שליח עוצמתי המסופח ארעית למועצת הרב-מלאכיות באורנטיה.]